

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L 84:1 - 115

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Ydunale!

Jag är verkligen så öfverens på myketen från dig, men
 tar här väl inte tillvet fördelig med sitt anbud, men
 annars är det en viss tillfradeställning att veta att
 du är i Stockholm med så mycket folk omkring dig,
 att du inte skall komma att undra över att jag inte
 skriver. Jag tror bestämt att jag skulle ha varit för-
 sig nu, men så blev jag stannad först på ett all samman-
 kapiet i mer än åtta dagar. Det var så övermåttaligt
 snart, fastän det på samma gång lockade mig. Det ka-
 pitlat skrev jag förtida gånger en bit på för flera
 år sedan vid tiden för min förtid, så blev
 det liggande. Men då och då har jag tagit upp det
 och försökt. Det skulle kunna bli en hel bok av
 det kapitlet. Jag undrar om folk har det minsta
 begrepp om hur man får arbeta. Nu har jag det nu-
 skivet och inlagt i skriftbladsboken. Jag försöker
 titta på det, men hoppas, att jag inte mer skall be-
 hära göra mig det.

Jasa, du skrev efter Kraba. Jag tycker nästan av
 skull nästan att läsa boken, till så rättvisen. Han
 har tagit in en del saker, som jag tycker är användiga
 och som du kunde ståta dig på. Han gör ett försök
 att på sin Kristendomen i sin livstid, som är rätt
 berättat och knappast har utgått från hjärtat, men
 han har väl gjort det för att inte söka förargelse. Det
 är den mest en avdelning i boken om den psykologi-
 ska forskningens resultat, som förefalla så apokalyptiska
 och färra, så att de ståta en bort, som ju all spiritism
 går. Och på det området är man så van att bedröjas så
 att jag hade hellre sett att det inte hade funnits där.
 Det som jag tror det är, att man inte kan förklara
 nördelen och dess förhållanden utan att man går in på
 att vi angas av en intelligens, av något, som vet och

nitt, men denna intelligens anger oss som den atmosfä-
ren vi andas, strömmar i oss, och liksom vi bygga
upp våra kroppar av jordens produkter, upplugges vi den
själ, som skall överleva oss av denna samma intelligens,
Jag tror, att det är den, som är det, som vi hos djuren
kalla instinkt och jag tror att den reglerar allt det som
sker inom min egen kropp och som jag inte har makt
över, icke vet den med ett ord. Det har ju varit en tid
som inte visste, att vi hade luft omkring oss, den blev
först på uppfinningen upptäckt. Denna intelligens, som
anger oss som en stor atmosfär håller på att upp-
dagas. Det är ett väsende, ämneligt, organiskt, men
verkligt och med personligt liv, det är Gud med ett ord.

Detta är en tro att ha på och hålla sig fast vid. Den kom-
mer att ge en förklaring till ett oförklarligt och blir
därmed vetenskapligt bevisad. Den blir någon blott
känslorakt, utan en verkligt. Kanste den inte är
något annat än vad folk för kallat poetiskt, jag har
aldrig kunnat fast förstå någon filosofisk tro eller värld
förklaring, så jag vet inte detta. Men detta har mitt
egit några kallrökta förstånd grubblat ut. Jag tar
des inte tala om det, förän en annan kom och tänkte det
samma. Svårt får vi nog höra om det från andra håll.
Jag tror inte alls, att den skall utbropa närheten annat
än ämneligt långsamt, men känslan av att vara an-
vända av en Gud väste dock medföra en större ide-
alitet hos många människor.

Det är märkligt att vi svenskar i allmänhet
tycker stå på turkiska nida i detta Belg. För den det
alltså? Jag vill gärna ha bort den ur Europa.
Folket utan hjärna har regerat och förbränt länge
någ, de härliga länderna östern. Däremot vill jag
hoppas på en förnyelse för ädla raser såsom araberna
perserna och varför inte judarna.

Medtänkt ditt goda uttalande.

Din Selma.